

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 28 (262)

Субота, 8 липня 1972 р.

Ціна 2 коп.

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР, РАДІ МІНІСТРІВ СРСР І ВЦРПС

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР і ВЦРПС прийняли постанову «Про порядок підбиття підсумків Всесоюзного соціалістичного змагання на відзнаку 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік і про заходи заохочення переможців у цьому змаганні».

У постанові відзначається, що на підприємствах, у колгоспах і організаціях широко розгорнулося соціалістичне змагання на честь 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Трудаці спрямовують свої зусилля на успішне виконання планів 1972 року і завдань дев'ятої п'ятирічки, на розв'язання поставлених XXIV з'їздом КПРС завдань по господарському і культурному будівництву, підвищенню добробуту радянського народу, зміцненню могутності соціалістичної Батьківщини.

В ході соціалістичного змагання за гідну зустріч знаменної дати дедалі більше виявляється його

загальнонародний характер, зміцнюються дружба, співробітництво і товариська взаємодопомога між усіма націями та народностями нашої країни.

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів Союзу РСР і Всесоюзна Центральна Рада Професійних Спілок вирішили встановити Ювілейний Почесний знак ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС в ознаменування 50-річчя утворення Союзу РСР для нагородження колективів підприємств, колгоспів, організацій і установ, які добилися найвищих результатів у всесоюзному соціалістичному змаганні на честь цієї знаменної дати, і грошові премії для колективів, нагороджених цими Почесними знаками.

Рішення про нагородження Ювілейним Почесним знаком в ознаменування 50-річчя утворення Союзу РСР виносять спільно ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР і ВЦРПС. Ювілейний Почесний знак вручається на урочистому засіданні, зборах, мітингу.

НОВУ ТЕХНІКУ—НА ПОТІК

На сучасному етапі розвитку радянської економіки вирішальними показниками діяльності підприємств стає зростання продуктивності праці і поліпшення якості продукції. Серед багатьох заходів, що забезпечать неухильне підвищення громадського виробництва, XXIV з'їзд КПРС висунув на перше місце прискорення науково-технічного прогресу.

Незаперечні докази його перетворюючої ролі ми бачимо нині на багатьох підприємствах нашого Товариства. Особливо яскраво це видно на прикладі Ворошиловградського УВП-2.

Швейне обладнання, встановлене на цьому підприємстві кілька років тому, вже не давало приросту випуску продукції. Керівники УВП-2 вчасно помітили це гальмо. Вони оновили устаткування, впровадили у виробництво нову технологію пошиття спецодягу і схему розподілу праці. Все це підвищило продуктивність праці на 7 процентів, поліпшило якість продукції.

На нову, прогресивну технологію пошиття чоловічих сорочок перейшло Івано-Франківське УВП. Активно впроваджують усе передове на Львівському УВП-1. Широку підготовку до переходу на нову технологію пошиття спецодягу розгорнули на Білоцерківському УВП.

Подібних прикладів можна навести багато. Однак, на деяких швейних підприємствах нашого Товариства ще не приділяють належної уваги впровадженню нової техніки. Керівники ряду УВП не замовляють нове обладнання, а якщо й одержують централізованим порядком, то скаржаться на труднощі, пов'язані з його експлуатацією. Такі скарги, як правило, надходять з тих підприємств, де низький рівень кваліфікації механіків по експлуатації й ремонту обладнання.

Технічний прогрес — справа великої державної ваги. Він не мислимий без активної участі кожного робітника, інженера. Тому найважливішим і невідкладним завданням є підвищення кваліфікації механіків швейних УВП. Там, де ці спеціалісти на рівні, справи йдуть гаразд. Це переконливо підтверджує досвід роботи Лубенського, Львівського УВП-1, Ворошиловградського УВП-2.

Впровадження нової техніки, зрозуміло, пов'язане з певними труднощами організаційного і технічного характеру. Але керівники деяких підприємств Товариства не хочуть переобтяжувати себе цим.

Ще в квітні 1971 року Ужгородське УВП-1 одержало карусель призначену для поліпшення оздоблення меблів, підвищення продуктивності праці та покращення умов роботи в цеху. Згідно акту, що надійшов до Центрального правління УТОГ, карусель введено в експлуатацію в грудні 1971 року. Насправді ж випробування її в роботі проведено тільки в травні нинішнього року. Незначні дефекти, виявлені під час пробного пуску, не усунуто ще й досі.

Дальше зростання продуктивності праці, зниження собівартості продукції та підвищення її якості в значній мірі залежить від впровадження нової техніки. Тому профспілковим та первинним організаціям УТОГ учово-виробничих підприємств слід привести в дію всі засоби, щоб спрямувати зусилля колективів на боротьбу за дальший розвиток науково-технічного прогресу.

ЗБІРНИК „КПРС У РЕЗОЛЮЦІЯХ І РІШЕННЯХ З'ЇЗДІВ, КОНФЕРЕНЦІЙ І ПЛЕНУМІВ ЦК“

Видавництво політичної літератури випустило в світ дев'ятий том збірки «КПРС у резолюціях і рішеннях з'їздів, конференцій і пленумів ЦК». Він містить найважливіші документи партії за період з лютого 1966 року по грудень 1968 року. Значна частина документів присвячена ідеологічній діяльності КПРС. Збірник видано під загальною редакцією П. М. Федосєєва і К. У. Черненко.

(ТАРС).

ТРУДОВІ РАПОРТИ ІХ З'ЇЗДУ УТОГ

ХАРКІВ — «КОЛЕКТИВ УВП-1 РАПОРТУЄ З'ЇЗДОВІ: ВИРОБНИЧИЙ ПЛАН ПЕРШОГО ПІВРІЧЧЯ ЦЬОГО РОКУ ПО РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ЗАВЕРШЕНО 25 ЧЕРВНЯ. ПЛАН ДРУГОГО КВАРТАЛУ — 27 ЧЕРВНЯ. КОЛЕКТИВ ЗАПЕВНЯЄ З'ЇЗД, ЩО ДОКЛАДЕ ВСІХ СИЛ ДЛЯ ДОСТРОКОВОГО ВИКОНАННЯ РІЧНОГО ПЛАНУ».

ХЕРСОН — «ВИРОБНИЧИЙ ПЛАН ДРУГОГО КВАРТАЛУ КОЛЕКТИВ ХЕРСОНСЬКОГО УВП, СТАВШИ НА ПЕРЕДЗ'ЇЗДІВСЬКУ ВАХТУ, ЗАВЕРШИВ ДОСТРОКОВО».

БІЛА ЦЕРКВА — «ПЛАН РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ЗА ПІВРІЧЧЯ ТРУДІВНИКИ УВП ВИКОНАЛИ НА 103,8 ПРОЦЕНТА. ЗАБЕЗПЕЧЕНО ВИКОНАННЯ ВСІХ ТЕХНІКО-ЕКОНОМІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ. ЦЕЙ УСПІХ КОЛЕКТИВ ПІДПРИЄМСТВА ПРИСВЯЧУЄ ДЕВ'ЯТОМУ З'ЇЗДУ УТОГ».

ДОНЕЦЬК — «КОЛЕКТИВИ П'ЯТИ ПІДПРИЄМСТВ УТОГ ДОНЕЧЧИНИ, ІДУЧИ НАЗУСТРІЧ З'ЇЗДОВІ, ДОСТРОКОВО — 26 ЧЕРВНЯ ВИКОНАЛИ ВИРОБНИЧИЙ ПЛАН ПЕРШОГО ПІВРІЧЧЯ ДРУГОГО РОКУ ДЕВ'ЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ. УДАРНА ВАХТА НА ЧЕСТЬ З'ЇЗДУ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ».

Ударно трудиться швея Новоград-Волинського цеху Житомирського УВП Ганна Леоніївна Пасльон. Норми виробітку вона систематично виконує на 125—130 процентів.

На фото: майстер «Золоті руки» Г. Л. ПАСЛЬОН.

ХТО ПОПЕРЕДУ?
ВИКОНАННЯ ПЛАНУ
РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ
ПІДПРИЄМСТВАМИ
СИСТЕМИ УТОГ
ЗА ШІСТЬ МІСЯЦІВ
1972 р.

(в тисячах карбованців)

	План	Фактично	процент виконання
Вінницьке	1044	1079	103,4
Ворошиловградське № 1	1030	1049	101,8
Ворошиловградське № 2	1357	1394	102,7
Комунарське	540	549	101,7
Дніпропетровське	1301	1317	101,2
Дніпродзержинське	1241	1282	103,3
Донецьке	1050	1092	104,0
Єнакієвське	333	343	103,0
Артемівське	1576	1661	105,4
Ждановське	821	831	101,2
Слов'янське	617	646	104,7
Житомирське	1990	2034	102,2
Ужгородське № 1	447	461	103,1
Ужгородське № 2	1256	1339	106,6
Запорізьке	1935	2079	107,4
Івано-Франківське	2705	2830	104,6
Київське № 1	924	967	104,7
Київське дослідне	2193	2276	103,8
Київське № 3	290	301	103,8
Білоцерківське	1217	1277	104,9
Кіровоградське	697	717	102,9
Сімферопольське	718	754	105,0
Львівське № 1	2084	2185	104,8
Львівське № 2	1717	1754	102,2
Бродівське	600	616	102,7
Дрогобицьке	482	524	108,7
Миколаївське	325	335	103,1
Одеське № 1	335	351	104,8
Одеське № 2	1230	1268	103,1
Одеське № 3	860	910	105,8
Полтавське № 1	1489	1595	107,1
Полтавське № 2	410	433	105,6
Лубенське	1129	1214	107,5
Ровенське	378	380	100,5
Сумське	489	512	104,7
Конотопське	1823	1860	102,0
Лебединське	300	313	104,3
Харківське № 1	790	839	106,2
Харківське № 2	2204	2261	102,6
Херсонське	888	909	102,4
Кам'янське	1318	1142	86,6
Подільське	589	596	101,2
Черкаське	1925	1950	101,3
Чернівецьке	798	828	103,8
Садгірське	1120	1138	101,6

ЗМАГАННЯ ЗБАГАЧУЄ ДОСВІДОМ

Соціалістичне змагання — це значить боротьба за підвищення професійної майстерності кожного до рівня передовиків. Адже для того, щоб трудові здобутки колективу множились, треба передовий досвід зробити надбанням для всіх.

Н. Терещенко, Т. Вакуленко, М. Козловська, В. Недбайло не тільки перевищують денні виробничі норми, випускають продукцію хорошої якості, а й щедро діляться секретами виробничої майстерності з молоддю.

Бригада, яку очолює В. Тур, при підведенні підсумків соціалістичного змагання за перше півріччя знову вийшла переможцем. Це й не дивно, адже члени бригади віддавали всі сили і вміння для досягнення такого високого результату. Особливо відзначилися ударники комуністичної праці Ліда Савустьянська, Тетяна Чигрин, Люба Чорнобай та Ліда Чигрин, які поєднують високий виробничий темп з відмінною якістю роботи.

О. ЛАЗАРЕЦЬ.

На Чернігівському учово-виробничому підприємстві високо дорожать фабричною маркою продукції, яку вони випускають.

На фото: контролер Лідія СЕМЕЧЕНКО перевіряє готову продукцію.

Фото О. ВОРОТНЕВА. ВСЬОГО 48565 50191 103,3

ЩЕДРЕ СЕРЦЕ

Голову Летичівської первинної організації УТОГ—Олексія Степановича Федчишина добре знають і поважають односельчани. І є за що.

По професії — ремонтник, Олексій Степанович працює на совість, не відмовляється від доручень, завжди там, де потрібна його допомога. Тим-то і пишуться ним товариші. Високо цінують в ньому працьовитість, щедре серце, безмірну доброту.

Невгамовна вдача у О. С. Федчишина, навіть у вільний час він відчуває потребу постійного спілкування з людьми. Сумлінне від-

ношення до роботи нерозривно в ньому з відношенням до громадських обов'язків. Його праця — праця голови первинної організації УТОГ, не вимірюється центнерами вирощеного врожаю чи надоями молока, але в досягненнях радгоспу є її його частка.

У своїй роботі Олексій Степанович особливу увагу звертає на розв'язання членами Товариства завдань, що стоять перед радянським народом у дев'ятій п'ятирічці.

Щедре серце у О. С. Федчишина. Все до остатку віддає він його людям. Тому любов і шана йому від них.

І. КЛЕЙМАН.

ПАСТУХ

нагороджували б за його працю. То цінного подарунка вручимо, то грамоту.

Не раз бував Василь Ковалюк на нарадах передовиків виробництва і в обласному центрі, і в Києві. Пам'ятаю, нагородили його півтінкою в будинок відпочинку. Міг поїхати, добре відпочити. Але скільки вже не вмовляли — відмовився.

— Не можу, — каже, — не працювати в такий час. Пора ж гаряча у тваринників. Від вміння випасати корів у такий період, коли повсюдно бувають пішні трави, дуже залежать нашої.

Отаким він, Василь Ковалюк! Праця для нього стала органічною потребою. Саме за це і позначають його односельчани. Саме тому й засяяла на грудях передового робітника радгоспу «Ділятинський» висока урядова нагорода — медаль «За доблесну працю. На відзнаку 100-річчя з дня народження В. І. Леніна». Заслужена нагорода!

Н. КОНВАЛЮК.

м. Івано-Франківськ.

НА НИЗЬКОМУ РІВНІ

Почнемо з головного — «ШВЕЙНИК», стінна газета Сумського учбово-виробничого підприємства, не користується серед трудівників авторитетом. Переглядаючи номери газет за минулі місяці, приходило до висновку, що це цілком закономірно.

Газета не має, образно кажучи, свого обличчя, своєї лінії. Жодного з ряду завдань, що стоять перед стінною пресою підприємств — пропаганда передового досвіду, боротьба за ефективність виробництва, за підвищення продуктивності праці і тому подібне — вона не виконує. Вірніше сказати, навіть не піднімає цих питань. Та щоб не бути голосливими, проаналізуємо декілька номерів.

Ось найхарактерніший — за березень цього року. Номер, зрозуміло, присвячений Міжнародному жіночому дню. Думалося побачити його цікавим, змістовним, жартівливим, адже Сумське УВП «парство» жінок — швейниць. Святковий номер редколегія мала змогу зробити надзвичайно вдалим. Варто було б проявити трохи ініціативи. Та ми глибоко помилилися...

Газету відкриває передова. Загальні речення, переписані з періодичних видань, не прикрашають статтю. Розбавити її прикладами з життя підприємства, назвати кращих трудівниць. Та ба...

У другій колонці «Наші поздравлення». Тут читач теж не знайде жодного привітання. І в третій

теж марно їх шукатиме — редколегія вирішила додати «Трохи гумору». Нам же було не до сміху... Ми вирішували таку проблему, коли зняти з заголовка оте «Орган партійної, профспілкової та первинної організації УТОГ Сумського УВП», то як читач довідається, чий це все-таки орган?

Ті ж самі зауваження і до другого номера, який присвячений Дню Радянської Армії. На УВП є колишні фронтовики, бували воїни, які могли б багато цікавого розповісти товаришам по праці. Та редколегія обмежилась лише інформацією «І в боях, і в праці».

ОГЛЯД ПРЕСИ

Взагалі, стінгазета виходить тільки до якихось знаменних дат. Так, восьмий номер за минулий рік повністю присвячений Дню Військово-морського флоту. На дві колонки загальна передова, на третій — вірш про моряка Чорноморського флоту. І знову жодного слова про трудівників підприємства.

Товариші з партійної, профспілкової та первинної організації УТОГ УВП, треба вам сказати, що уваги своєму органу ви зовсім не приділяєте. Зрозуміло, обходити такі дати не можна, але треба ж не забувати і про специфіку нашого Товариства!

Має газета і деякі здобутки. Непогані статті «Зобов'язання виконано» — № 5, автор Н. Цимбал, «Вийти в передові» — № 6, автор Н. Цимбал, «На будівництві» — № 9, автор Л. Слинко, «Республіканський ярмарок» — № 12, автор Л. Слинко. Ми спеціально навели прізвища авторів, бо їх не більше десяти, і, в основному, інженерно-технічні працівники УВП. Це говорить про те, що газета випускається вузьким колом лю-

Наприкінці червня у Ворошиловграді виступав колектив Республіканського театру міміки та жесту «Райдуга».

ЦІКАВІ ЗУСТРІЧІ

Чудова гра акторів справила величезне враження. Шість днів зал був переповнений. І кожний виступ викликав бурю оплесків. Хочеться відзначити добрим словом майстерність А. Мізгірьової, В. Степкіна, В. Васильєвої, Л. Молчанової, Н. Ольшевської, Т. Круковської.

Величезну насолоду принесли номери «Пісня про капрала», «Теща й сім зятів», «Танці і мода».

Дуже жаль, що програма була з деякими скороченнями і глядачам не пощастило познайомитися з такими цікавими номерами, як «Посмішка старого двору», «Суперники» та інші.

В. ЗОТОВА,

керівник естрадного гуртка Краснопольського клубу глухих.

Ударно трудиться колектив полірувальників Бродівського УВП. Виробничі завдання трудівники бригади щодня виконують на 130—140 процентів.

На фото: бригадир полірувальників Євгенія ЗЕЛІНСЬКА (праворуч) і краща робітниця Олена МАСЛЯНЧУК.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

дей. Звідси і йдуть всі недоліки. Коли «Швейник» і піднімає якимсь цікаве питання з виробничого життя колективу, то обмежується тільки інформацією, не роблячи ніякого аналізу і висновків.

В жовтні минулого року президія Сумського облвідділу УТОГ розглядала роботу стінних газет учбово-виробничих підприємств і організацій Товариства області. У своїй постанові президія відмітила недоліки і в роботі «ШВЕЙНИКА». Зокрема, говорилося про те, що малочисельний робітничий актив, немає статей про передовиків, про передовий досвід, багато матеріалів з періодичних видань, часто не вказують автори статей, зовсім нема критичних матеріалів та інше. Президія зобов'язала відповідальних за це тозаришів поліпшити роботу стінгазет, ліквідувати недоліки.

Керівники Сумського УВП і, зокрема, партійної, профспілкової та первинної організації УТОГ підприємства не зробили з постанови висновків. Це яскраво підтверджують наведені вище факти. Справа дійшла до того, що гірше вже нікуди. Слід зробити закид і керівникам Сумського облвідділу. Адже пройшло вже більше півроку, а перевірити виконання постанови часу не знайшлося,

ЛІТО—ПОРА ВІДПОЧИНКУ

Радю зустріли учні Калуської спецшколи-інтернату свої літні кабікули.

Планом заходів було передбачено в цей період провести багато цікавих зустрічей, бесід, екскурсій, туристських походів, ігор тощо.

Педагогічний колектив був переконаний, що найбільше подобляють діти екскурсії і туристські походи. Романтика! Кого вона не брала під свої крила! А скільки користі приносить вона дітям! Фізичний гарт і наочне пізнання світу, нові знайомства, нові друзі зв'язки — ось що дають дітям екскурсії і туристські походи.

Минуло не так багато часу відтоді, як почалися канікули. Діти побували у Львівському філіалі музею В. І. Леніна, в Краєзнавчому музеї і в музеї Бойової слави міста Івано-Франківська, на Довбушевих скелях.

Цими днями члени краєзнавчого гуртка відвідали історико-краєзнавчий музей села Цвітова Калуського району. І від цієї екскурсії залишилось багато незабутніх вражень.

Про відкриття музею учні дізналися з районної газети «Зоря Прикарпаття».

Як виявилось, музей розміщується в чудовій архітектурній будові — стародавньому польському костюлі. Цей музей відвідали вже понад 10 тисяч екскурсантів: учнів, колгоспників, робітників — гостей з Алма-Ати, з Свердловська, з інших міст і сіл Радянського Союзу.

Учні уважно оглянули всі 14 відділів музею. Численні експозиції, архівні документи широко висвітлюють історичне минуле села, героїчну боротьбу народу за щасливе життя.

В музеї зберігається багато різноманітних речей домашнього вжитку, якими користувалися люди в давнину. Тут і жорна, й глиняний посуд, дерев'яні черевички, одяг з грубого дмотканого полотна. Розглядаючи цей одяг, учні зримо бачили перед собою згорблені, темні постаті людей, їх злиденне життя. А поруч — експонати, що красномовно розповідають про розквіт економіки і культури села за часів Радянської влади. Експонати — ці невідчужливі свідки життєвої дійсності — самі розповідали дітям і про минуле, і про сучасне села, всієї Західної України. Дітячі серця сповнюва-

лися почуттям вдячності Комуністичній партії, всім тим, хто боровся за нове життя.

З героями Калусьчини учні познайомилися, оглянувши їх фотографії. Це селянин, учасник громадянської війни Матвій Дмитрович Бойчук — член КПРС з 1927 року, члени підпільної антифашистської групи І. І. Голубіца, К. Д. Варянина, В. Д. Будник та багато інших.

Схиливши голови, з глибоким почуттям суму читали учні довгий список воїнів, які полягли в боях за визволення села Цвітова від фашистських загарбників. З багатьма родичами цих воїнів учні почали листування. Нещодавно вони одержали фотографію сім'ї загиблого воїна Аміна Тхачука з Адигейської автономної області.

З цікавістю читали учні листи, листівки, телеграми з різних братніх країн, що побачили у відділі міжнародної дружби. Тут є листи з Болгарії, Німечкої, Демократичної республіки, Чехословаччини та багатьох інших країн. Привернула увагу телеграма Першого секретаря ЦК Монгольської Народно-революційної партії Ю. Цеденбала. Він надіслав її в зв'язку з святкуванням 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

Благодарно, важливу справу роблять піонери села Цвітова, збагачуючи музей все новими й новими експонатами. Музей цього села став важливим осередком ідейно-патріотичного, міжнародного виховання учнів і всіх трудящих, які відвідують його. Тут влаштовуються зустрічі з ветеранами Комуністичної партії, людьми героїчних біографій.

В книзі відгуків відвідувачів залишають слова сердечної вдячності всім тим, хто створив цей чудовий музей.

Ця екскурсія збагатила учнів духовно, відкрила перед ними нові грані навколишнього світу. Пильніше приділяють до кожного експонату, зрозуміти його цінність і побачити за ним минуле й сьогодення Західної України допоміг екскурсовод Остап Григорович Драчайло, і за це йому велике спасибі від імені всіх учасників екскурсії.

З. ДЕРКАЧ,

заступник директора Калуської спецшколи-інтернату для глухих дітей.
Івано-Франківська обл.

ЗВІТУЮТЬ СТІННІВКИ

Нещодавно Донецький облвідділ провів обласний огляд стіннівок, присвячений 50-річчю утворення Союзу РСР.

Журі, яке очолював завідувач відділом редакції «Соціалістичний Донбас» В. С. Русов, детально охарактеризувало кожний номер представлених на огляд газет.

Перше місце на огляді присуджено газеті «За мир» (орган правління Великоновосілківського МРВ УТОГ і ради Будинку культури). Газета широко і змістовно висвітлює життя колективів. В ній піднімаються найважливіші питання дня, з цікавими конкретними прикладами з життя, правильними висновками і узагальненнями. На шпальтах стіннівки добре висвітлюється передовий досвід кращих виробничників, розповідається про найбільш важливі події в житті членів УТОГ. Редколегія добирається, щоб кожний критичний ви-

ступ газети мав хороші наслідки. Цікава рубрика про заходи, вжиті після виступу газети.

Оформлення газети скромне, але на досить високому естетичному рівні. На шпальтах часто з'являються фотографії кращих виробничників. Газета має широке коло дописувачів.

Друге місце в огляді зайняла газета «За кадри» (Донецького УВП). В номерах цієї газети вміщено багато цікавих матеріалів, які широко висвітлюють соціалістичне змагання на честь 50-річчя утворення СРСР. Особливої уваги заслуговує рубрика «На передньому рубежі п'ятиріччя», яка з номером оперативного висвітлює найважливіші події в житті трудівників УВП, зокрема освоєння колективом випуску нової продукції.

Т. ПЕРЕБИЙНІС,
інструктор Донецького облвідділу УТОГ.

На фото: напружений робочий ритм панує в цеху масового шиття Слов'янського УВП.
Фото В. ЯКУБЕНКА.

ЗА ПРАЦЮ—ШАНА

На фото: І. Ф. ПУЗИКОВ.

Кремезний чоловік середнього зросту розклав нарізані металеві заготовки формою прямокутника, взяв захисний щиток і прикрив обличчя. Під електродом спалахнуло яскраво-синє полум'я, бризнули вогняні іскри...

Один-два дотики електрода й дві металеві заготовки зварено. Потім Пузиков з'єднує другий, третій і четвертий стик—рама металевого ліжка готова.

Іван Федорович очищає місце зварювання, а тоді знімає з підставки раму. Робить це він легко, вправно і красиво.

Електрозварником І. Ф. Пузиков став не зразу. Перед цим він працював у закрийному цеху, на птахокормбінаті. Переїхавши в 1952 році до м. Ворошиловграда, Іван поступив учнем слюсаря на УВП-1. Після закінчення виробни-

чого навчання йому було присвоєно третій розряд слюсаря.

У 1962 році Івана Федоровича було переведено на заготівельну дільницю, де він трудиться й нині. Робота електрозварника нелегка, але І. Ф. Пузиков чудово справляється з нею. Півтори норми за зміну—з такими показниками він систематично завершує трудовий день, готуючись гідно зустріти 50-річчя утворення СРСР.

І так уже двадцять років. За високі виробничі успіхи, за сумлінне ставлення до виконання своїх робітничих обов'язків адміністрація Ворошиловградського УВП-1 неодноразово нагороджувала І. Ф. Пузикова грошовими преміями та цінними подарунками. В його трудовій книжці понад 20 подяк.

Люблять і поважають Івана Федоровича в колективі учбово-виробничого підприємства за добре і шире серце, за його роботящі руки.

П. СЕМЕНЮК.

Випуск продукції зростає

Завершилося перше півріччя другого року п'ятиріччя. Для колективу трудівників Комунарського учбово-виробничого підприємства воно було сповнене високим трудовим піднесенням.

Про це переконливо говорить такий факт: піврічний план по обсягу реалізації готової продукції підприємство виконало на 101,7 процента.

Вагомий трудовий внесок у виконання піврічного завдання зробив колектив заготівельної дільниці, де майстрами К. В. Білоусова та К. В. Парфенова. З початку піврічного року заготівельники ритмічно постачали матеріалами виробничі дільниці УВП.

За високі виробничі показники, досягнуті у першому кварталі, колектив заготівельної та шліфувально-складальної дільниць було присуджено відповідно перше та друге місце. Своїх позитивних трудових досягнень не здають.

У нинішньому році підприємство налагодило випуск металевих лі-

жок з квадратним перетинком. Щомісяця УВП виготовляє по 500 таких ліжок.

Високі виробничі успіхи у соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань дев'ятого п'ятиріччя домоглися окремі трудівники. Серед них—Наталія Шевченко, Антоніна Воропаєва, рихтувальниця Лідія Гарматова, шліфувальник Сергій Головань, складальники Іван Кольцов, Опанас Гапеев, Григорій Підгайний, шпаклювальниця Ганна Терентьева, маляр Ніна Качура та інші. Змінені норми вони систематично виконують на 130—140 процентів при відмінній якості роботи.

Як слюсар-інструментальник, я прагну зробити все залежне, щоб вчасно виготовляти та ремонтувати штампи і тим самим забезпечити безперебійну роботу штампувальної дільниці.

Готуючи гідну зустріч 50-річчю утворення СРСР, колектив підприємства взяв зобов'язання річний план по випуску продукції завершити до 25 грудня. До кінця року понад завдання випустити 300 штук ліжок на 12 тисяч карбованців, в тому числі 100 з заощаджених матеріалів.

Д. СОРОКОВЕНКО, делегат IX з'їзду УТОГ, слюсар-інструментальник Комунарського УВП.

Славний трудовий шлях пройшла наладчиця Полтавського УВП-1 Л. В. Гузічко. Двадцять три роки працює Лідія Василівна на підприємстві. Сумлінність, прагнення допомогти товаришам принесли виробничій загальне визнання.

Фото В. БОЯРСЬКОГО.

СЛОВО КОЛЕКТИВУ—МІЦНЕ

Колектив Дрогобицького учбово-виробничого підприємства на честь дев'ятого з'їзду УТОГ взяв на себе підвищені зобов'язання й виконав їх з честю.

Ще в першій половині червня цехи та дільниці УВП облетіла радісна звістка—піврічне виробниче завдання по реалізації продукції завершено! Це говорить про те, що наші меблі високої якості, користуються попитом.

За добрі виробничі показники Дрогобицьке УВП неодноразово відзначалося партійними та радянськими органами, ЦП УТОГ. Так, в минулому році підприємство було занесено на міську «Дошку трудової слави». Разом з тим колектив УВП було вручено перехідний Червоний прапор Дрогобицького міського КП України та міськвиконкому, а також диплом «Переможцю в соціалістичному змаганні за 1971 рік між підприємствами міста Дрогобича». За відмінні виробничі показники УВП занесено в цьому році на міську «Дошку трудової слави».

А нещодавно Дрогобицьке УВП нагороджене Дипломом ВЦРПС та ЦК ВЛКСМ за високі показники у Всесоюзному громадському огляді використання резервів виробництва і режиму економії.

Так, за п'ять місяців цього року за рахунок підвищення продук-

тивності праці виготовлено продукції на 25 тисяч карбованців, на 9 тисяч—з відходів виробництва, на 21—із заощаджених матеріалів. Велика заслуга в цьому раціоналізаторів УВП. Кращі з них—М. Собко та В. Якубик—на своєму рахунку мають по вісім раціоналізацій.

Ось уже шість років бригада верстатників, де бригадиром Ярослав Скамай, носить почесне звання комуністичної. Колектив цієї бригади норми виробітку виконує на 120—140 процентів.

У змаганні за економію матеріалів та сировини відзначилась бригада пресувальників В. Гавриши. За п'ять місяців цього року вона зекономила їх на суму понад 800 карбованців.

Відзначилися у змаганні за якість продукції столярі-складальники М. Бігуняк, Д. Петрунів, М. Семич; облицювальники Ю. Балюк, Н. Вдовяк, Є. Вербицька.

Колектив підприємства бореться за підвищення якості продукції, за зниження собівартості виробів, за підвищення ефективності виробництва. Нема сумніву, що зобов'язання—річний виробничий план виконати до Дня Конституції—буде виконано.

А. ГОПСЬКИЙ, директор Дрогобицького УВП.

ЗАВЖДИ ПОРУЧ

Понад два десятиріччя трудиться на Вінницькому учбово-виробничому підприємстві подружжя Борецьких. У колективі їх знають як сумлінних і наполегливих трудівників, що високо дорожать своєю робітничою честю.

Олімпіада Федорівна—в'язальниця. Досконало вивчивши роботу всіх в'язальних машин, О. Ф. Борецька стала відмінною виробничницею. Сьогодні вона вже трудиться у рахунок четвертого кварталу 1972 року.

Людвіг Іванович Борецький працює на УВП механіком-наладчиком. Він забезпечує безперебійну роботу устаткування. На фото: подружжя Олімпіада Федорівна та Людвіг Іванович Борецькі. Фото А. ОСМЯЛОВСЬКОГО.

РІЧКА, про яку піде мова нижче, тече не з вишневого саду, як співається у загальновідомій народній пісні. Витікає вона з воріт Запорізького учбово-виробничого підприємства, лине вниз Східною вулицею і губиться вдалині.

Правду кажучи, ми були вельми здивовані, адже на жодній карті ця річка не значиться. Підійшовши ближче, здивувалися ще більше: у каламутній водичці стрімголов неслися п'ятаки і золоті, карбованці й п'ятірки, взагалі грошові купюри різної вартості. Радості нашої не було меж. Ще б пак! Першовідкривачі десятого чуду світу! І вже почали радіти, на честь кого назвати його. Раптом з каламутного потоку виринув метушливий Карбованець, хвацько циркнув крізь зуби водою і сказав:

— Підслухав я оце вашу розмову і вирішив зіпсувати шановному товариству радісний настрій. Не ви першовідкривачі... Багато вже було їх... Останніми—ревізори з ЦП УТОГ.

Промовивши це, Карбованець намірився зробити карколомний стрибок у вир, але ми вчасно схопили його за руку.

— Розкажіть, будь ласка, докладніше, як утворилася ця чудасія? Що її живить?

Карбованець тяжко зітхнув, а потім запитав:

— Сідайте на бережок, стоми-

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА... або «ІНТЕРВ'Ю ДАЄ КАРБОВАНЕЦЬ»

тесь стояти. Розповідь довга буде. І продовжити тоном досвідченого екскурсовода:

— Утворюють нашу річку струмки грошових втрат з різних цехів та дільниць Запорізького підприємства. Візьмемо, наприклад, склад. Тут бере початок такий струмок, що, не надівши мисливських чобіт, не перейдеш. Дошка лежить просто неба декілька років. Правда, за останні два місяці чотири кубометри забрала одна з шкіл Запоріжжя, та залишилось ще близько 46 кубометрів. Палить її сонце, мис дощ—струмок збільшується з кожним днем. Наша річка-невеличка теж...

Або візьміть провід ПВБ... За п'ять місяців цього року на потреби виробництва витратили трохи більше одинадцяти тисяч метрів. Цю витрату покрило надходження такого ж проводу з Сум у квітні. А всього запас ПВБ на підприємстві—близько 45 тисяч метрів. Мінімум на два роки. Подібна справа і з лакоосновою. УВП витрачає її 30 кілограмів на місяць, а на складі—1793,9 кілограма. Запасливі господарі! Про річку турбуються.

Наш лектор зморщив лоба, щось

пригадуючи, а потім з запалом продовжив:

— А три пральні машини, а дріт пружинний, а вакуумний насос, а тонни заліза, що іржавіють просто неба? А... Та, мабуть, вистачить прикладів, бо в мене вже язик заболів.

Карбованець замовк. Нас же брала нетерплячка довідатись про все детально:

— Оце і все? Мілка річечка...

ФЕЙЛЕТОН

— Ха,—огризнувся співбесідник,—я ж ще не все назвав. А майже п'ять тисяч карбованців штрафів за браковану продукцію та за простій вагонів у цьому році? Теж добрячий струмок...

— Це ж не так і багато,—запечерили ми.

— Е-е-е... хитро засміявся Карбованець.—Вміння—то велика річ. А наші керівники вміють... Одягніть чоботи та пройдіть дільницю, де перевіряють якість готових дроселів. Звідти бере початок струмок, оцінити який навіть я не можу. На дільниці побачите ящик, в якому лежить бракована продукція по декілька місяців. А по-

руч, на дільниці просочування, стоїть здоровенна залізна скриня. На ній о-о-т-такий замок. Ні-ні, не думайте, що там скарби бога морів Нептуна, там теж ховається бракована продукція.

Мабуть, наша міміка була такою виразною, що Карбованець з обуренням замахає руками:

— Знову не вірите? Я вам доведу, що річка досить глибока!

І почав нас бити фактами.

— А як вам подобається, що наднормативні запаси готової продукції на підприємстві постійно перевищують норму—25 тисяч карбованців—майже вдвічі. Лютий—58,3, березень—52,1, квітень—47,3 тисячі карбованців. А все тому, що в останню декаду кожного місяця випускається 39—47 процентів продукції всього місячного завдання. Відставання від графіка на 2—3 дні—не дивина. Я вважаю, не варто вам пояснювати, яка це значна прибавка нашої річечки.

Ми ошелешено мовчали. Дивлячись на нас, Карбованець аж посинів з реготу.

— А як же... ревізія?—ледве спромоглися на нове запитання.

— Ви маєте на увазі минулорічну грудневу постанову Центрального правління УТОГ про підсумки ревізії на Запорізькому УВП?

— Так, так!

— Е-е-е,—відверто збиткуючись над нами, протягнув наш співбесідник.—Коли б керівництво ліквідувало хоча б половину тих недоліків, на які вказували керівні організації протягом останніх півтора року, то я б тут з вами не сидів. Шлепа б наша річечка... А поки, що на керівників УВП нам ображатися нема чого. Життя райське...

Навіть не прощаючись, знислений довгою розповіддю, наш всезнаючий співбесідник шугонув у воду. Тільки кола пішли... Ми ж, сидючи на мальовничому бережку, ще довго не могли прийти до пам'яті. Вщипнули себе за лікоть, щоб переконатися, чи не спимо? Ні... Річка й далі впевнено несла свої каламутні води, і в її шаленій круговерті безслідно зникали карбованці.

В. ГЛУЩЕНКО.

Субота, 8 липня 1972 р.

СВЯТО НАРОДНИХ ТАЛАНТІВ

В обласному огляді художньої самодіяльності Кіровоградщини, присвяченому 50-річчю утворення Союзу РСР, взяло участь близько 80 учасників самодіяльних колективів. Вони показали 60 номерів концертної програми.

Глядачів полонила гра аматорів драматичного колективу Кіровоградського Будинку культури, що виступили з п'єсою М. Анкілова «Солдатська вдова».

У цьому широкому полотні режисери Н. М. Медведєва та К. М. Карданець зуміли показати велике народне горе і незламність радянських жінок під час Великої Вітчизняної війни.

З радістю зустріли виступ танцюристів Кіровоградського Будинку культури та Олександрійського клубу глухих. Масові танці — «На галявині», «Український»,

«Козачок» та інші були нагороджені бурхливими оплесками. Виступи митців продовжувалися. Ось, через увесь зал, під звуки маршу, на сцену підіймаються 15 дівчат в національних костюмах союзних республік з шовковими прапорами в руках. Так почалася літературно-музична композиція «15 сузір'їв», підготовлена учасниками художньої самодіяльності будинку культури на чолі з Л. А. Островською.

З натхненням виконала Ф. П. Чумак з Долинського клубу глухих авторський вірш «Встаньте, друзі».

Великий успіх мали літературно-музична композиція «Береги» у виконанні Т. Лапіної та І. Зеленського і літературна композиція «Вороги спалили рідну хату» у виконанні Зінченка та Доброва.

Веселий сміх залунав в залі, коли на сцену вийшов виконавець оригінального жанру О. Овчаренко з Олександрійського клубу глухих.

А з яким гумором і артистичним хистом були виконані гумористичні сценки «Народна медицина», «Жонатий залицяльник» та інші естрадним колективом будинку культури, яким керує М. Майстренко.

Близько 20 номерів програми рекомендувало журі на республіканський огляд художньої самодіяльності, присвячений 50-річчю утворення Союзу РСР.

м. Кіровоград.
Г. СТОБЕРСЬКИЙ.
На фото: виступ танцюристів Кіровоградського Будинку культури на обласному фестивалі.
Фото О. ГУЛЯНИЦЬКОЇ.

СПРАВЖНІЙ ТВОРЧИЙ ОСЕРЕДОК

Будинок культури Житомирського обласного відділу УТОГ проводить велику роботу по ідейно-політичному та естетичному вихованню трудящих. До арсеналу цих виховних засобів давно увійшли тематичні вечори, усні журнали, зустрічі з цікавими людьми, кінолекторії і т. д. Всі вони присвячені наступному святу радянського народу — 50-річчю утворення СРСР.

Один з головних напрямків діяльності будинку культури — розвиток художньої самодіяльності та народної творчості. Ось і нещодавно відбувся огляд художньої самодіяльності членів УТОГ Житомирщини.

В першій його частині виступив драматичний колектив Житомирського Будинку культури УТОГ, який показав виставу за драмою В. Собка «Голосівський ліс». Керівник колективу у режисер вистави Г. Д. Гольдінер вірно зрозумів головну ідею драматичного твору і точно, схвилювано втілює його на сцені. П'єса відтворює незабутні події Великої Вітчизняної війни, розповідає про одного з героїв невидимого фронту — чекістку-підпільницю Софію Грушко, про велику людяність і мужність цієї жінки.

Сповнені справжнього людського життя характери, створені самодіяльними акторами, вірогідні костюми, декоративне та музичне оформлення — все це створило в залі атмосферу зустрічі із справжнім мистецтвом. Є всі підстави

гадати, що вистава «Голосівський ліс», здійснена режисером Г. Гольдінером, посідає гідне місце і на зональному міжобласному огляді, куди вона рекомендована журі.

Другу частину огляду розпочав також драматичний колектив житомирців. Його учасники показали уривок з повісті відомого киргизького письменника, лауреата Ленінської премії Чингіза Айтматова «Перший учитель» (інсценізувала уривок колишній директор будинку культури, а нині голова обласного відділу УТОГ О. Д. Тверська, а поставив його Г. Гольдінер). Щоб закінчити розмову про драматургів та читців-житомирців, слід згадати про той успіх, який супроводжував на огляді інсценоване ними оповідання А. Магінкаса «Лист із СРСР», інтермедію В. Курляндського «Щасливий батько», оповідання А. Чехова «Женіх». Натхненню, виразно показала вірш В. Пухначова «Росія» швея Житомирського УВП В. Ткачук.

Гарні враження залишили у глядачів та журі танцюристи Житомирського Будинку культури (балетмейстер М. Заїка). Виконані ними танці «Поліський», «Русини», «Нові галопи» (якого блискуче, з гумором виконали швея З. Веселовська та майстер фабрики сувенірів, ударник комуністичної праці В. Щепанський), «Український гопак» засвідчили високу сценічну культуру, пластичність і виразність рухів, а головне — пер-

спективність цього молодого творчого колективу.

Сценою заволодівають учасники самодіяльності районних відділів УТОГ. Серед них слід виділити швею Новоград-Волинської дільниці УВП Н. Ніколаєнко, яка майстерно виконала вірш М. Рильського «Дружба народів», С. Германша (вірш М. Ісаковського «Крайно моя»), учасників драматичного колективу Коростишівського клубу, які показали інсценовану гумореску «Бюрократ», формувальника Радомисльського машинобудівного заводу Я. Огороднійчука (він виконав вірш В. Труфимоза «Руки»), працівника Коростенської швейної фабрики В. Машиніну (вірш В. Сергєєва «Залп Аврору»).

Огляд пройшов на хорошому організаційному та творчому рівні, в темпі, без пауз та «накладок». Цьому сприяли директор будинку культури Л. Мік, концертмейстер Л. Фурман, режисер Г. Гольдінер. Слід окремо виділити роботу перекладача А. Вабул, яка не просто говорила текст, а перекладала його разом з учасниками на високому професійному рівні.

Незабаром в Житомирі відбудеться зональний огляд, який є частиною республіканського огляду, присвяченого 50-річчю утворення СРСР. Житомир'янам є чим звітувати на ньому.

Л. РУБІНШТЕЙН,
мистецтвознавець, працівник облпрофради.

ма» М. Соколова, мімічна сценка «Модниця»; танцювального колективу обласного будинку культури глухих (танцювальна сюїта «Дружба народів»); В. Кушель В. Кузнецова, В. Петровського, А. Кокол, І. Кертюка (естрадний танець «Руський сувенір»). На зональний огляд рекомендовані та кож номери учасників оригінального жанру Р. Демормана, В. Дубовицького, А. Белова, М. Головаченка, В. Петровського.

Зараз іде інтенсивна підготовка до зонального огляду художньої самодіяльності, який також відбудеться в Одесі.

Ю. ГЕР.

ПЕРШІСТЬ РОЗІГРАНО

Нещодавно волейболістки Одеського обласного відділу УТОГ вибороли першість обкому профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств.

На першості Одеської облради ЦСТ «Спартак» волейболістки знову здобули перемогу, завоювавши перехідний кубок.

Фінішувала також першість Одеського обласного відділу УТОГ з футбо-

ла. У фіналі зустрілися команди УВП-3 і компактної групи заводу імені Жовтневої революції. Попередні ігри для фіналістів були нелегкими. Вони перемогли своїх суперників тільки завдяки чітким пробитим одинадцятиметровим ударами у додатковий час.

Чемпіоном обласного відділу стала команда УВП-3, яка у фіналі перемогла команду компактної групи заводу імені Жовтневої революції з переконливим рахунком — 3:0.

О. СУХАНОВ.

КУБОК ЗАВОЙОВАНО ВТРЕТЄ

Футбольна команда компактної групи глухих Харківського заводу імені Малишева після переконливої перемоги над сильним суперником — командою Харківського УВП-1 — зустрілася у фіналі з колективом Харківського Будинку культури глухих. В минулому році вони теж зустрілися у фіналі. Як відомо, малишевці отримали тоді перемогу за рахунок вдало пробитих одинадцятиметрових.

І м'яч знову в центрі поля. В команді заводу імені Малишева тільки п'ять спортсменів з тих, що брали участь в фіналі минулого року. На протязі 20 хвилин першого тайму футболісти будинку культури безперервно атакували.

Та жодна з атак не принесла успіху. До перерви гра вирівнялася.

У другому таймі малишевці провели дві заміни — на поле вийшли Свищ і Тваржинський. Атакуючий потенціал команди набагато зріс. Після вдалого сольного проходу Свищ відкриває рахунок. Другий гол забиває центральний нападаючий Ротар.

Знову перемога! Футболісти компактної групи заводу імені Малишева втретє завоювали перехідний кубок Харківської обласної спортивної федерації глухих.

В. КОВТУН,
голова первинної організації УТОГ заводу імені Малишева.

Нещодавно у місті Донецьку відбулися обласні змагання футболістів УТОГ, в яких взяло участь шість колективів. У впертій і напруженій боротьбі перемогу здобули спортсмени м. Жданова.

На фото: чемпіони області, володарі перехідного кубка — футболісти м. Жданова.
Фото В. ЯКУБЕНКА.

ВСЕ ДЛЯ ДІТЕЙ

Дбають на Стрийському гумовозвуттєвому заводі про дітей. Оточують їх всебічним піклуванням і увагою. Тому-то і потурбувалися издазгляді на підприємстві про влаштування літнього відпочинку.

З року в рік дбає керівництво заводу про дітей глухих робітників А. Мастеляна, Д. Юрківа та інших, які відпочивають у піонерському таборі, що розташований у мальовничому куточку на березі Стрия. У спеціальних, комфортабельно обладнаних будиночках все літо живуть піонери. Весело, цікаво проводять вони канікули.

Взагалі на Стрийському гумовозвуттєвому заводі по-батьківськи відносяться до дітей різного віку. Допмагають влаштовувати дітей у дитясла та дитсадки.

Так, наприклад, одинока мати, глуха швея Ніна Степанюк захопилася і тривалий час знаходилася у лікарні. На допомогу прийшли друзі, влаштували дитину у цілодобові ясла, а у вихідний день забирали дівчинку додому.

Все для дітей! Цей принцип роботи став головною турботою громадськості підприємства.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

„ПОДРУЖКА“

та у своєму клубі. Дуже сподобались їм лекції на теми: «Матері і дочки революції», «Вчіться одягатися зі смаком» та інші.

Незабаром члени клубу матимуть змогу взяти участь у зустрічах з спортсменками, з модельєрами, перукарями.

Хорошу ініціативу виявив актив будинку культури, організувавши клуб дівчат. Успіхів йому у новій, необхідній справі!

Г. ЮХИМЕНКО.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1073—5000. 72 р.

Підготовка триває

Учасники художньої самодіяльності Одещини наполегливо готуються до республіканського фестивалю самодіяльного мистецтва, присвяченого 50-річчю утворення Союзу РСР.

Нещодавно відбувся обласний огляд, в якому взяли участь 70 чоловік. Було показано 22 номери різних жанрів.

На зональний огляд відібрано 13 номерів і спектакль Народного самодіяльного театру «Київський зошит» за твором В. Собка. Спектакль про життя людей, віддане за велику перемогу, за щас-

тя сьогоднішнього, про підпільну групу, що діяла у дні фашистської окупації в Києві.

Авторитетне журі, до складу якого входили представники обласного Будинку художньої самодіяльності, обласного Будинку народної творчості, режисери крупних колективів, уважно поставились до обласного огляду, посправжньому оцінили працю самодіяльних аматорів сцени.

Високо оцінені були виступи колективу Народного самодіяльного театру (постановка «Київський зошит»), художнє читання — «Ма-